

L'ESQUERRA

OPORTUNISTA

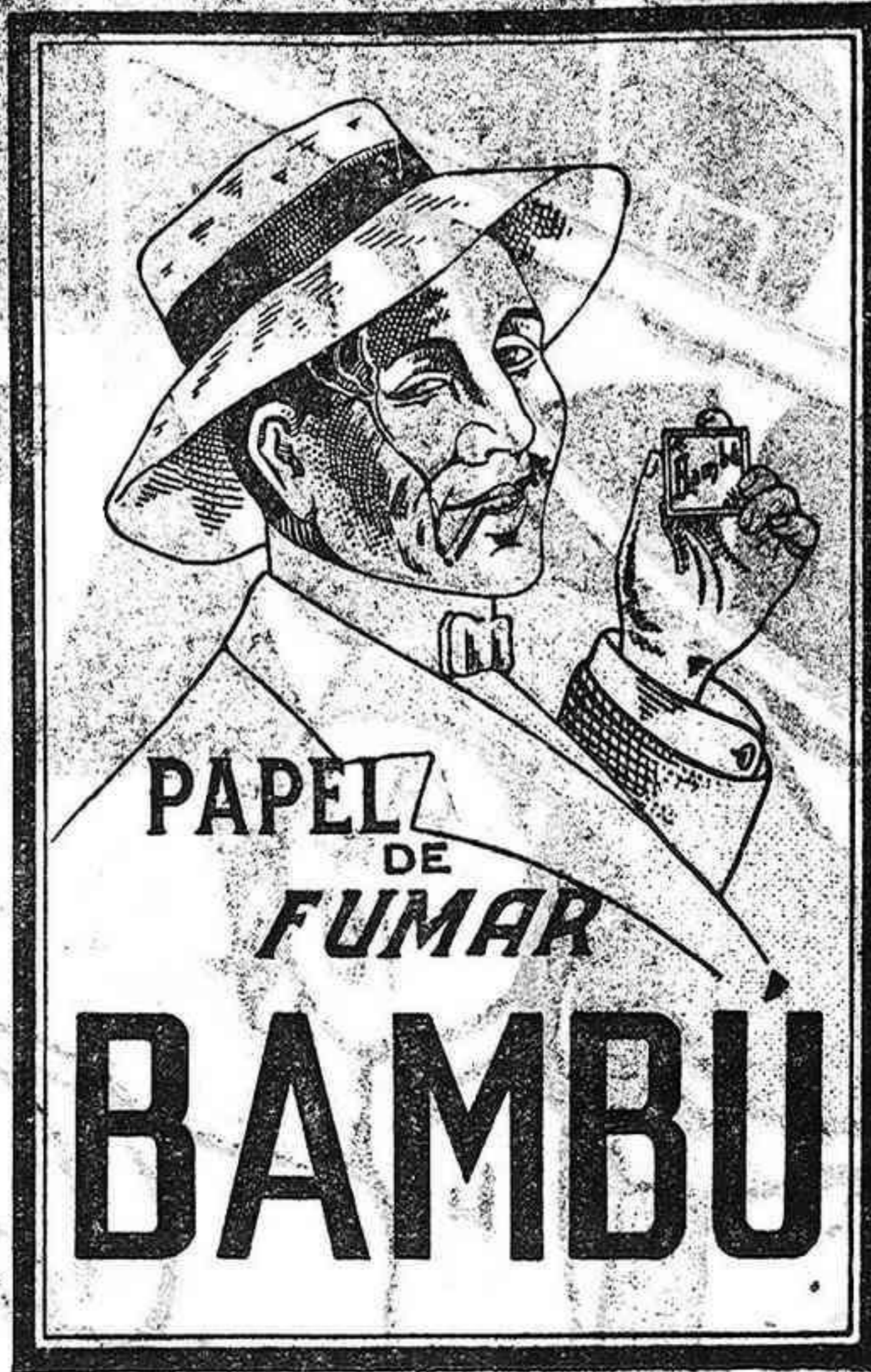
LIBERTATY A LA NOVA BARCELONA

Roqueta

LA NOSTRA BASTILLA

→ Aquesta no la prendreu!

VIES URINÀRIES
Impureses de la sang-Debilitat nerviosa

Prou sofrir inutilment de les dites malalties gràcies al meravellós descobriment dels

Medicaments del Dr. SOIVRE

Vies urinàries: *Blenorràgia* (Purgacions) amb totes les seves manifestacions, *uragitis*, *prostatitis*, *orquitis*, *cistitis*, *gota militar*, etc., de l'home, *vulvitis*, *vaginitis*, *metritis*, *uretritis*, *cistitis*, *anexitis*, *fluixos*, etc., de la dona, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb els **Catxes del Doctor Soivre**, als malalts es gaureixen els sols, sense injeccions, lavatges, ni aplicació de sondes ni bugies, etc., tan perillós sempre que necessiten sempre la presència del metge, i ningú no s'assabenta de la seva

malaltia. **Venda: 6'60 ptes. caixa.**
Impureses de la sang: *Sífilis* (avariosis), *eczemes*, *herpes*, *úlceres varicoses* (llagues de les cames) *erupcions*, *escrofuloses*, *eritemes*, *acne urticària*, etc., malalties que tenen per causes humors, vicis o infeccions de la sang, per cròniques i rebels que siguin es gaureixen aviat i radicalment amb les **Píldores depuratives del Dr. Soivre**, que són la medicació depurativa ideal i perfecta, perquè actuen regenerant la sang, la renoven augmentant-se totes les energies de l'organisme i fomenten la salut, resolent amb poc temps totes les úlceres, llagues grans, floronsos, supuració de les mucoses, caiguda del cabell, inflamacions en general, etc., restant la pell neta i regenerada, el cabell brillant i abundant, no deixant o l'organisme rastre del passat. **Venda: 6'60 ptes. flascó.**
Debilitat nerviosa: *Impotència* (manca de vigor sexual), *polucions nocturnes*, *espermatorrea*, (pèrdues seminals), *cansament mental*, *pèrdua de la memòria*, *mal de cap*, *debilitat muscular*, *fatiga corporal*, *tremolors*, *palpitacions*, *trastorns nerviosos*, de la dona i totes les manifestacions de la *Neurastènia*, o esgotament nerviós, per crònics i rebels que siguin, es gaureixen aviat i radicalment amb les **Gràtets potencials del Dr. Soivre**. Més que un medicament són un aliment essencial del cervell, medul·la i tot el sistema nerviós. Recomanades especialment als esgotats, a la juvenesa, per tota mena d'excessos (vells a cap de da) per a recobrar íntegrament totes les seves funcions i servir fins a l'extrem vellesa, sense forçar l'organisme, el vigor sexual de l'edat. **Venda: pessetes 6'60 el flascó.**

Venda en les principals farmàcies d'Espanya-Portugal i les Amèriques

NOTA.— Tots els pacients de vies urinàries, impureses de la sang, o debilitat nerviosa, adreçant-se i remetent 6'50 ptes, en segells per al franquex a **Oficines Laboratori Sókatarg, carrer del Ter, 16, telèfon 50791 S. M. Barcelona**, rebran gratis un llibre explicatiu sobre l'origen, desenvolupament, tractament i guariment de dites malalties.

FERROXYL
Específic de l'**ASTENIA GENITAL (IMPOTENCIA)**
(MANCA DE VIGOR SEXUAL)

De la ejaculació prematura (pèrdues seminals); de la feblesa y molt eficaç per a combatre la NEURASTENIA, en totes les seves manifestacions.

Es el més poixant estimulant de l'activitat neuro-espino-médulo-genital. Sinèrgic i homo-estimulasa de les glàndules intersticials. Producte pluriglandular, completament inofensiu. Mai perjudica, ni lesiona cap orgue, ni el funcionament dels mateixos.

No conté, ni estricnina, ni fosfurs, ni cantàrides, ni cap altre medicament excitant.

PRODUCTE MAGNE E INSUBSTITUIBLE PER A RECIBIR LA PERDUDA FELICITAT CONJUGAL. PROSPECTES GRATIS

Laboratoris Farmacològics del Dr. W. Duiquem
Alt de Sant Pere, 50 - B A R C E L O N A - Telèfon 18631

Preu: 21'75 ptes.

L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Llibreria Espanyola, Rambla del Mig, 20
BARCELONA

PREUS DE SUBSCRIPCIÓ
Fera de Barcelona:

Espanya: trimestre 3 ptes. Estranger, 5

CRÓNICA

L'actual panorama de Barcelona

ERRORISME. Vaga de paletes que s'eternitza. Atracaments. Malestar general. I una sensació absoluta que ens trobem sense caps dirigents, sense autoritat que condueixi i mani.

Aquests darrers dies s'han produït atemptats terroristes a dojo. No passa dia que no es trobin dipòsits de bombes, que no es registren actes de sabotatge. El Governador senyor Ametlla fa una nota patètica que dona a la Premsa. La nota diu gairebé sempre:

—«El que esdevé és superior al que es pot concebre. La nostra acció és eficient i veurem aviat guarit el mal». Però el mal no es guareix. I tornen a caure pels carrers víctimes d'atemptats socials. I tornem a tenir l'atracament i l'explosió a l'ordre del dia.

Els diaris del món diuen d'Espanya que és el país dels conflictes a l'engrós. De Catalunya diuen que segueix essent el camp d'experimentació que ha estat sempre.

Ahir podia dir-se que era Espanya qui ens assortia de conflictes. Avui hem de convenir que és gram dels nostres camps i que neixen, creixen i rebenten a casa.

Recordem que aquests conflictes, sense solució, foren els que cridaren la passada dictadura. Recordem també que els provocadors de conflictes, que en època de llibertat fan de les seves, en aquells temps de sabre i esperó, callaren com uns morts, i s'amagaren com a ratolins esporuguits.

Recordem també que el poble és simplista, i que no sap explicar-se com els governants no tenen prou força per acabar amb l'estat actual de coses.

Si el desgavell pot contra el Govern, no hi ha govern. Si la vida ciutadana és pertorbada un dia i un altre dia, i l'autoritat posa notes que es treballa molt i que aviat s'acabarà tot i aquest aviat no arriba, és que

no hi ha Autoritat. Res pitjor per a desmoralitzar un poble que el constatar que es troba sense defensa.

Cal afegir al que hem dit, la xerrameca volandera que explica complicitats, diners que corren, ulls grossos que es fan, concomitancies entre els qui manen i els qui actuen, por, mà fluixa, desatenció dels deures, oblit de tot el que no sigui fer política de campanar i procurar augmentar els sous que es cobren.

Els rics no estan contents de la situació actual. El comerç i la classe mitja, entusiastes de la República, gemeguen sota el feix dels tributs i senten el pes formidable de la crisi. El poble, en general, veu que els treballs es paralitzen o que no pot treballar, malgrat tingui feina, per la coacció d'uns quants que deuen ésser els qui tenen la força ja que la força del Govern no és prou potent per a plantar-los cara i resoldre els conflictes que ens entrebanquen.

Ningú no està content, ni els de dalt, ni els del mig, ni els de baix. Qui ho paga? La República.

Hi hagué un moment que tot Catalunya sospirà per una Dictadura. No oblidem els exemples del passat. Quan Primo de Rivera es declarà dictador la immensa majoria dels catalans l'albiraren com a una esperança.

Tota la nostra campanya titllada d'antiesquerrana per uns quants interessats ben peixats i ben grassons és una campanya fervorosament d'Esquerra i de República. No deixem produir el moment propici al dictador. No donem adeptes,—inconscients si es vol, però adeptes—, als enemics de la República.

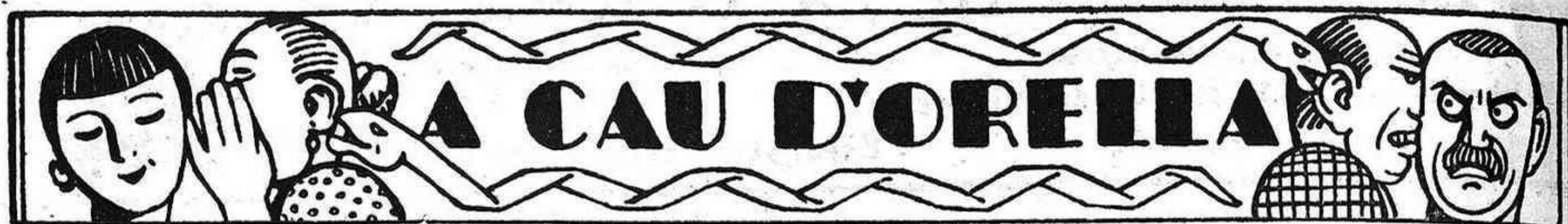
El moment actual, farcit d'anarquia i desgovern, sense caps que dirigeixin i sense lluites que es resolguin, fa un mal greu a les Esquerreres, a la República i a Catalunya.

—«Aquests són els resultats de l'Estatut?»—es diu tothom. No expliquen res als qui veuen allargassaments indefinits, situacions desgavellades, conflictes irresolts a dojo, situacions econòmiques greus, autoritats sense autoritat, crims socials, bombes que surten més abundoses que els bolets, vagues, robatatges.

Qui se sent embarcat vol tenir confiança amb el capità que mana la nau. Quan ha perdut aquesta confiança, el que esguarda amb més amor és la barqueta que el pot allunyar del vaixell. En cadascú dels qui se senten mal embarcats hi ha un desertor o un que espera el capità caigut del cel.

Lavors és quan aquests capitans providencials poden dir-se Primo de Rivera, o Albinyana,

Alerta!

FANTASIES

—Posarem jardins de roses als carrer de Sant Rafael, de l'Arc del Teatre, de la Lluna i del Lleó.

—Posarem tuberíes des del forn als pisos, i així els veïns podran comprar el pa de casa estant.

—Uns avions faran el servei de les places-mercats als domicilis que ho vulguin.

—Preparem catifes per encatifar, a l'hivern, tots els carrers de Barcelona.

Aquests somnis d'una nit d'estiu, formen part de la col·lecció de fantasies grandioses, i força poètiques del repertori fantasista del gran somniador doctor Aiguader, alcalde de la ciutat.

D'UNES DECLARACIONS

El senyor Ministre de Marina, amb la ingenuïtat arcangèlica que el caracteritza, ens ha assabentat de dues coses:

Primera. — «Que els assumptes marítims cada dia li agraden més.»

Segona. — «Que els espanyols, en general, ignoren l'extraordinària importància que té el ministeri del mar.»

Un amic faceciós fa aquest comentari:

—El senyor Companys, ha d'agrair molt aquesta ignorància general dels espanyols. Si no l'hagués tingut, ¿li haurien pogut donar a ell el Ministeri de Marina? Sense la confiança que, també general-

ment, es té en aquesta ignorància, ¿ell hauria pogut acceptar una cosa a la qual tot just ara hi comença a trobar el gust?

NO SEMPRE ELS TEMPS HAN ESTAT IGUALS

Es tracta d'una anècdota de temps passats.

El seu protagonista, actualment fa de polític i té diners.

En els passats temps de misèria volgué vendre un llibre.

Se n'anà a una llibreria del carrer de Sant Pau i l'oferí al llibreter de vell.

—No compro sinó biblioteques— féu despectivament el llibreter, gairebé sense esguardar el llibre.

—Es que aquest llibre és tota una biblioteca — replicà el que oferia.

—Es tota la biblioteca meua. Ja no n'hi resta cap més.

EL BON COR DEL SENYOR COMPANYS

Diuen que, abans, el senyor Companys tenia molt bon cor.

Un dia d'aquest temps passat va estar molt malalt. Creient morir va cridar un notari.

—Miri, senyor notari, l'he cridat perquè vull deixar 60.000 pessetes a l'Hospital de Santa Creu. I 60.000 més als nois de l'Asil Naval. I 60.000 més a les associacions sindicalistes. I 60.000 més al «pobre rabassaire»...

El notari, que coneixia les possibilitats del senyor Companys, diuen que li va dir:

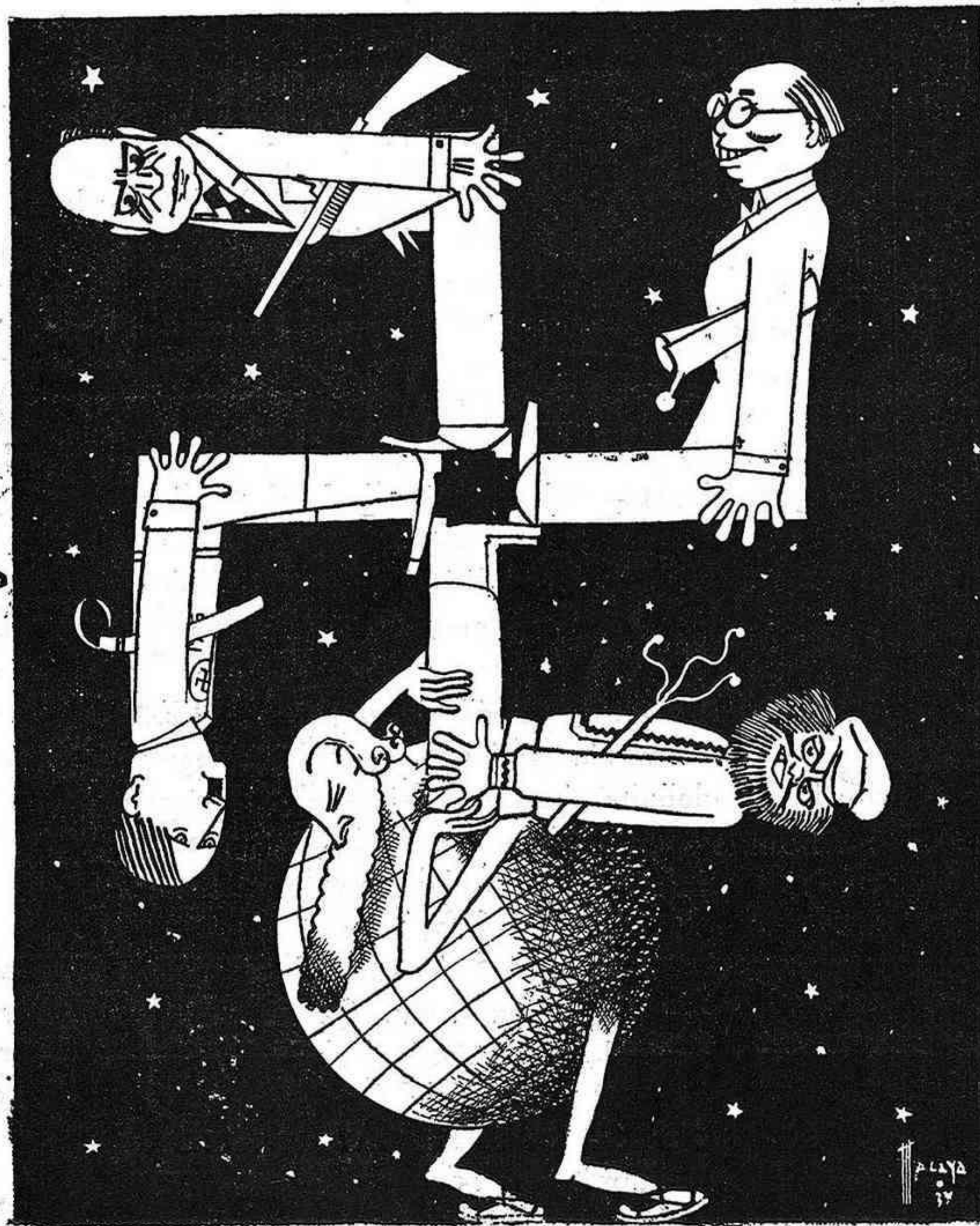
—Escolta, Lluïset. I tot aquest diner on el tens?

—No es que el tingui—féu el senyor Companys amb veu feble—, però és que vull demostrar als humils, recordant-los en l'hora de la mort, el molt que els estimo.

Ara, abans de l'embarc del Ministre de Marina, senyor Companys, el notari d'aquell dia el va tornar a trobar.

—Senyor Ministre, ja que es va a embarcar no li vénen desigs de fer testament per a recordar als humils el molt que els estima?

El senyor Companys, diuen que

El Crist modern, o la nova creu del món.

va arrugar la cara i va replicar al notari:

—Ja està de broma, ja!

El notari, tot seguint el seu camí, conten que murmurava:

—El que abans estava de broma era ell! Els temps canvien!

UNA ALTRA BOMBA CONFIDENT DE LA POLICIA

S'ha descobert—i no ho ha descobert el senyor Rossell i Vilar—que hi ha bombes confidents de la policia.

Mercés a aquests confidents excepcionals s'han pogut descobrir uns quants dipòsits de tan cridanera mercaderia.

Els ciutadans de Barcelona lleixen astorats les coses de les quals en diu el senyor Ametlla «magnífics serveis de la policia».

—Què ha fet la policia?—es pregunta el poble. Oir, com tothom, el soroll d'una explosió, veure caure uns tempranells i oïr que allà s'hi pot amagar pòlvora o dinamita.

La policia ha fet més, honorables ciutadans de Barcelona! La policia

ha creat un cos de bombes confidents, i gràcies a aquest cos sonor ha pogut descobrir una petita part de les moltes bombes que tothom suposa que s'amaguen a Barcelona.

Calculeu el treball que representa ensinistrar una bomba i fer-li tenir «la mala entraña» de traïr les bombes del gremi!

En primer lloc cal descobrir la bomba que és murciana i factible. En segon lloc cal treballar «corto y ceñido».

No sabem els corruptors i ensinistradors de bombes confidents, el que poden costar a la ciutat. Ara que del valor dels seus serveis, ningú pot dubtar-ne!

TORNO AMB ELS CAPELLANS

El senyor Manuel Brunet—el dels ulls mesquins, que li va dir el senyor Rovira i Virgili—, pocs dies abans d'acomiar-se de «La Publicitat» per entrar a «La Veu» va trobar un amic seu amb el qual havien fet estudis en el seminari.

Manuel Brunet va emprendre a l'amic per notificar-li:

—Que no ho saps? Torno amb els capellans. Fet i fet no són pas gent tan desplaent com sembla a primera vista.

L'amic de Manuel Brunet va riure un xic per força. Manuel Brunet va posar de cínic un curt instant, i al cap de tres o quatre dies debutava a «La Veu», en el mateix diari en Josep Plá sortit també de «La Publicitat», s'ha trobat sempre desplaçat, i en Manuel Brunet es troba «plaçat», i com el peix a l'aigua.

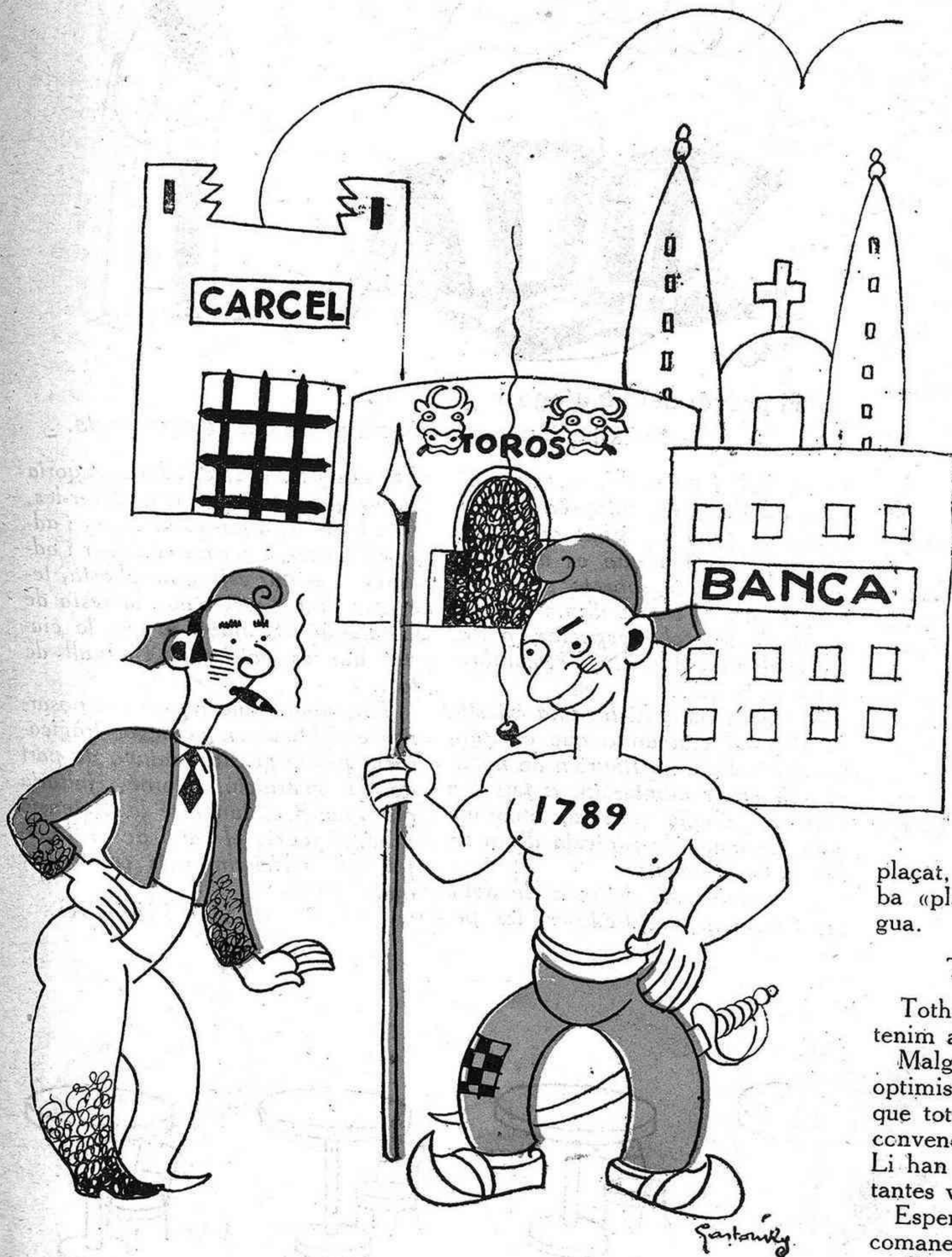
TOTHOM D'ACORD

Tothom està d'acord en què no tenim autoritats.

Malgrat el prec de donar la nota optimista i de «fer creure al poble que tot s'arranjarà», el poble té el convenciment que res s'arranjarà. Li han promés aquest arranjament tantes vegades!

Esperem una vegada més, i recomanem que s'esperï?

Sigui! Malgrat tothom estigui d'acord que no tenim autoritats.

Al del 89. —Noi, us heu d'espavilar; falta prendre moltes Bastilles.

GLOSSARI

PER MAL CAMI

En una vella i gloriosa ciutat catalana, que no vull anomenar per a no ferir la susceptibilitat de ningú, ha succeït aquests dies un fet que ens transporta als temps, que ja creïem superats, del "provincianisme" més castís.

Es tracta de la consternació i de l'alarma que ha produït el senzill anunci de la probable sortida d'un batalló o d'un regiment de soldats de la guarnició de l'heroica capital esmentada. S'han fet tot seguit reunions, s'han format juntes, s'han tramès telegrams, per tal d'evitar el perjudici que hom diu ocasionaria als interessos morals i materials de la ciutat la supressió de la tropa de referència.

Han protestat les autoritats, les classes vives, els empresaris de teatres i de cinemes, i també haurien fet constar la seva protesta, si els hagués estat permès d'exterioritzar-la, les... bé, deixem-ho córrer, que són, precisament, les que més gaudi i profit treuen de les expansions i ocis marciais.

Ens hem fregat els ulls, havem tornat a rellegir la notícia que tots els diaris portaven i ens preguntem si ens trobàvem a Catalunya o bé en una d'aquestes míseres i ensopides poblacions de la Manxa per a les quals un destacament de soldats, una delegació d'hisenda o qualsevol ganga per l'estil, és vida i animació.

En tan poca cosa estimen els homes representatius de la capital de gestes i beutats, les possibilitats i la vàlua intrínseca de la ciutat tres voltes immortal que temen que pugui fer trontollar la seva economia un batalló més o menys?

Si es té en compte que la força que el Govern volia destacar de la ciutat catalana, ocupa i obstaculit-

za un bell i venerable monument, joia de l'art, es comprèn encara menys la protesta, puix que ja és sabut que edifici que es destini a serveis casernaris, sobretot si com en aquest cas, es tracta d'una relíquia digna de tots els respectes, porta, com vulgarment es diu, "el combregar a la gorra".

Per altra part, hi ha una qüestió de dignitat ciutadana que els protestataris d'ara no haurien de negligir. Si ens remuntéssim a fets i a episodis d'anys enrera, veuríem com el plany i la protesta d'ara no són gaire escaients.

Els homes que estimen de debó les tradicions, les belleses, les pe-

dres augustes i la vertadera senyoria tendre principalment a acréixer-les, a valorar-les, a fer-les conèixer i ad- a valorar-les, a fer-les conèixer i admirar. I si llur esforç no abasta, tenen el dret d'exigir que la resta de Catalunya els ajudi, ja que la ciutat llur és patrimoni i orgull de tots.

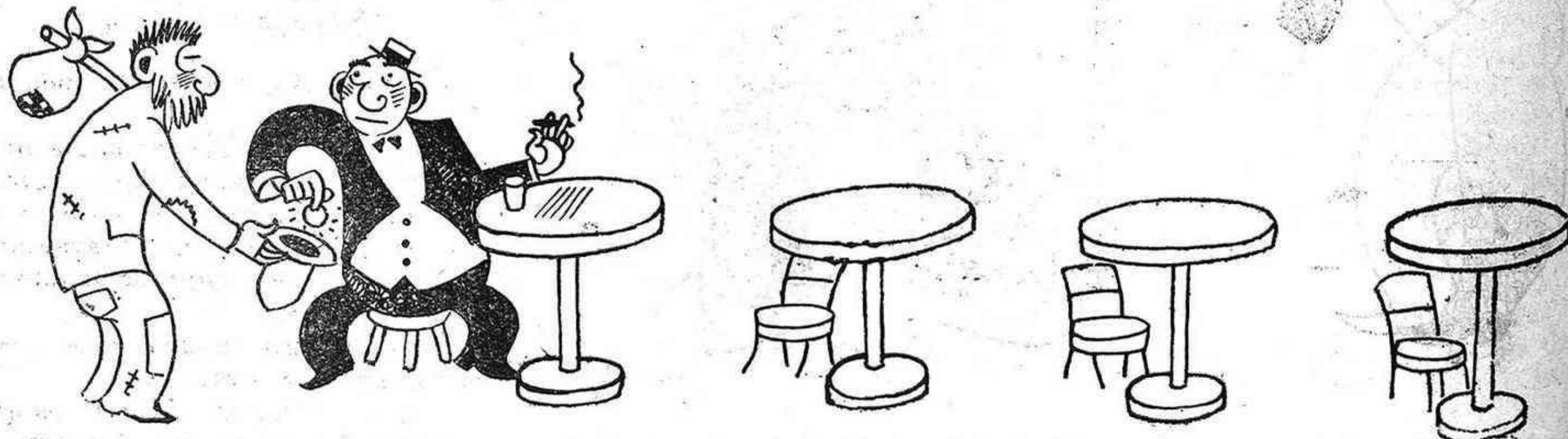
Tot, abans que posar-se i posar-nos en ridícul en gemegar tràgicament per la possible minva de part de la guarnició. Només faltaria que quan Catalunya té la pretensió d'haver reprès el camí de la llibertat, ens tornéssim més calets que mai.

PANICAL.

El procés del 10 d'agost

—Se'ls ha donat preferència i això que són generals.

PASSANT

Temps de jota sobre un mofiu de sardana

Ai, pobrets de nosaltres! I quin disgust tenim en escriure aquest article!

Nosaltres som dels pocs catalans que sentim simpatia envers el senyor Royo Villanova. Royo Villanova ens sembla un dels homes més divertits del nostre temps. Royo Villanova ens ha fet riure més que Grock, més que Josep Santpere. Sobretot quan la discussió de l'Estatut de Catalunya, ens trencavem. Ja veieu, doncs, que són ben justificades la nostra simpatia i el nostre agraïment envers el divertidíssim senyor Royo Villanova.

Per això ens dol avui donar-li el disgust que segurament li donarem. Ens ha fet passar tants bons ratets, pobre senyor! Ens ha fet riure tant! Ens ha fet riure més que un altre monàrquic il·lustre: el senyor Muñoz Seca.

I ara resulta que *Agustina de Aragón*, aquella que disparava canons contra l'exèrcit napoleònic, no és d'Aragó: és de Catalunya. De Catalunya, senyors, de la terra odiada! Quin disgust tindrà el senyor Royo Villanova, pobret!

Perquè, si per a nosaltres això ha estat un descobriment suposem que també ho serà pel senyor Royo Villanova. Si no fos això, si ho hagués sabut, ja n'hauria protestat, ja hauria dit que es tracta d'una calúnnia i que si tal i que si qual.

Però el fet és aquest: *Agustina de Aragón* és de Catalunya, nascuda a Barcelona, i es digué Agustina Saragossa ¡i Domènech! I Do-

mènech, senyors! Com qualsevol estimable empleat municipal, com qualsevol estimable dependent de comerç, Domènech, que a Barcelona és un cognom tan comú com els Pérez, els López i els Sánchez a Madrid! Domènech, que el senyor Royo Villanova deu pronunciar Domènex.

Ja ho veieu: Catalunya no tan sols exporta vestits anglesos de Sabadell i Terrassa. També exporta herois. Herois que disparen canons contra els soldats francesos. Herois als quals el poble aragonès dedicarà

jotas. I en la jota dedicada a aquella barcelonina que defensà Saragossa hi haurà com una reminiscència de sardana.

Pobre senyor Royo Villanova!

QUIRZE DE BESORA

Compreu tots els dimecres

"El Carrer"

—Nosaltres fem el treball intensiu, però als nostres amos no els fa'ten bitllets a la butxaca.

El front únic d'esquerrres

FOTOGRAVATS—BASTARD

¡Aya, gent de dreta, cavernicoles; podeu començar l'atac.

Vuits i nous i cartes que no lliguen

O MASSA BO VOL DIR
«TONTO»

El doctor Albiñana acaba de publicar un llibre titulat «Confinado en las Hurdes».

Durant la Monarquia, no fou publicat, ni s'hauria permés, un volum que insultés al règim en el grau en què ho fa avui el metge cavernícola.

Es la bufetada més gran que ha rebut la República. Aquest llibre, desde la primera pàgina fins a la darrera no és més que un seguit d'insults, grollers i baixos, en contra de l'Espanya Republicana, i dels seus més destacats homes.

Aquest llibre, hauria d'haver valgut al seu autor, passar deu i quinze anys més a les Hurdes.

Però no serà pas així...

Aquest llibre es ven lliurement i ningú no ha pensat en denunciar-lo... I el pitjor del cas, és que es ven molt...

Cada dia veiem diaris multats o recollits per ordre governativa, per atacs al Règim...

Perquè no s'han pres aquestes mesures amb l'obra del doctor Albiñana?

—Es per descuit?

—Es per ignorància?

—Es per un incompreensible consentiment?

Sigui pel que sigui, el Govern ha obrat malament i lleugerament.

Les dretes van prenent peu...

Mireu aquest procés pels fets del mes d'agost...

Alcalá Zafra ha tornat 50,000 pessetes al Tresor.

(De la premsa.)

Don Ale:—El mateix penso fer jo.

No oblidem que massa bo vol dir «tonto»...

ELS BOMBERS? PARLEM-NE

Un d'aquests dies passats, va calar-se foc en una camioneta carregada de materials diversos. Telefonaren a la caserna dels bombers.

—Cuiten, vinguin... hi ha foc...

—En una casa?

—No, en una camioneta...

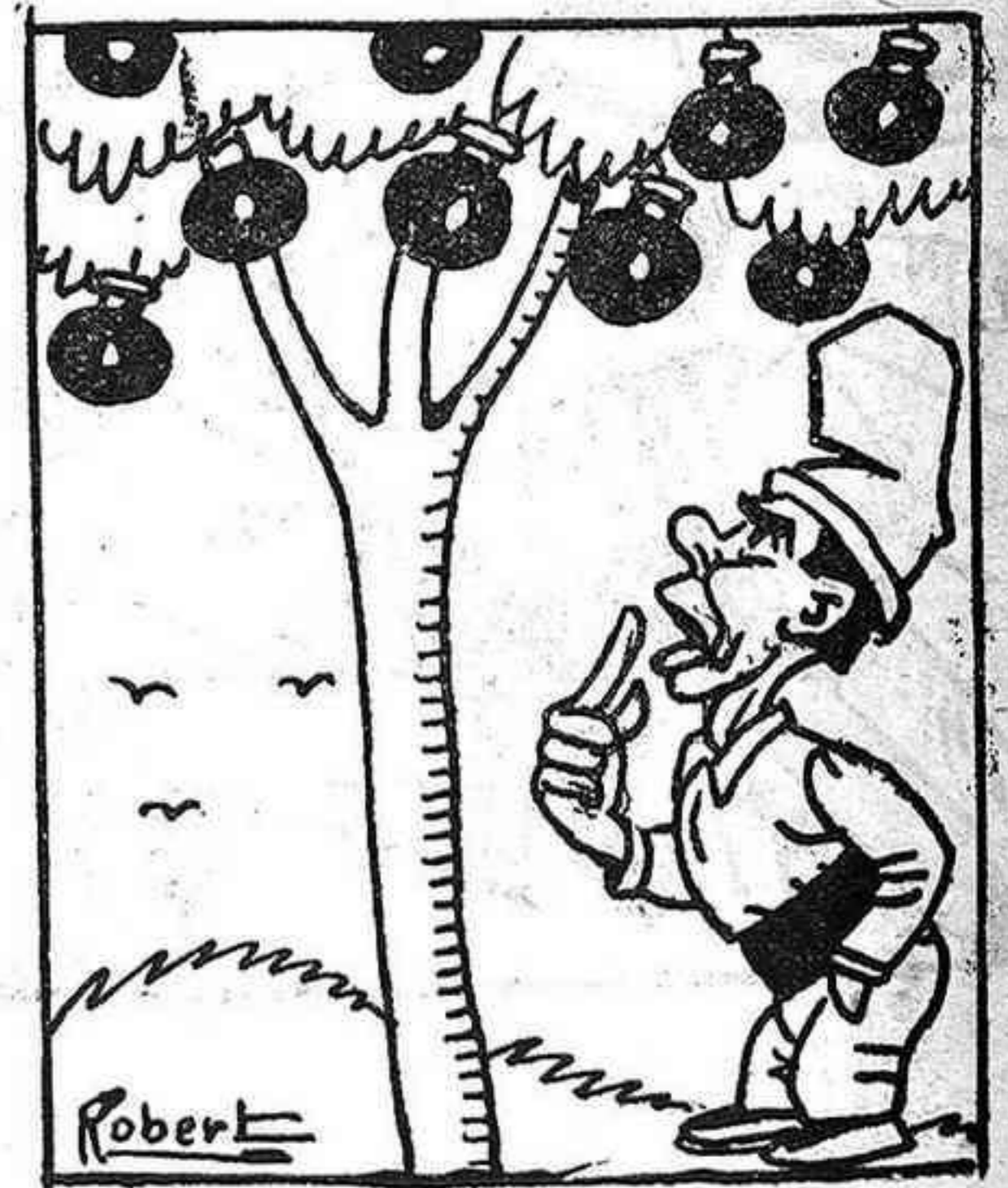
—Ara venim... en un tres i no

res, tot quedarà arreglat... No s'apurin... Per als bombers de Barcelona, foc en una camioneta, és bufar i fer ampolles...

I als pocs minuts arribava la bomba.

Però no lo varen fer servir. La manguera que portaven els bombers estava tota tallada, foradada a tal punt, que l'aigua fugia per tots costats...

Homes, senyors bombers... no hi ha dret! De foc, afortunadament,

Historieta muda.

Dibuix del nostre Ricard Opisso, premiat per majoria de vots pels artistes expositors en el Saló de Barcelona de l'Exposició de Primavera. En la impossibilitat de donar-les gràcies personalment, serveixin les pàgines de L'ESQUELLA DE LA TORRATXA per palesar el goig més expressiu de Ricard Opisso.

no n'hi ha cada dia... Bé tenen prou temps per revisar el material! Revisin, homes, revisin; altrament haurem de demanar una revisió dels caps d'aquest cos que, de moment, no serveix per altra cosa que per passar revistes i anar de tant en tant a veure com es cala foc a les cases, als magatzems i a les camionetes...

No sé qui és (ni ganes) el cap dels

bombers. Però consti que no el felicitem pas...

I al millor és un bon home...
Serà tot el que vostès voldran...
Tot, menys un bomber...

CURIOSOS COSTUMS D'ALMERIA

Fa pocs dies, a Jodar, diversos individus varen assassinar un nen, a

fi que un amic seu pogués curar-se d'una malaltia, bevent-se la sang de la pobra víctima.

Per aquelles terres, són així: gent pràctica que no reculen davant res.

Ha estat detingut un regidor, un inspector de policia i dos guàrdies municipals per estar complicats en aquest nou sistema curatori desconegut del doctor Dencàs.

(Entre parèntesi, direm que a Barcelona podem queixar-nos dels nostres regidors, però almenys, no assassinen els nens... s'accontenten amb escorxar els contribuents...)

I fa dos dies, a Vélez Blanco, un tal Antonio López va vendre el seu fill per vint-i-cinc pesetes, més un ase, que li va donar un gitano.

Als temps que correm, diu que està força ben pagat. (Cinc drets i un ruc? Qui sap si podríem fer l'adquisició del senyor del Moral o de l'Albinyana?)

Aquests dos casos, succeïts a Almeria, ens donen a conèixer (per si no ho sapiguéssim prou) l'estat de cultura que regna en aquella regió...

Es parla del vot de la dona...

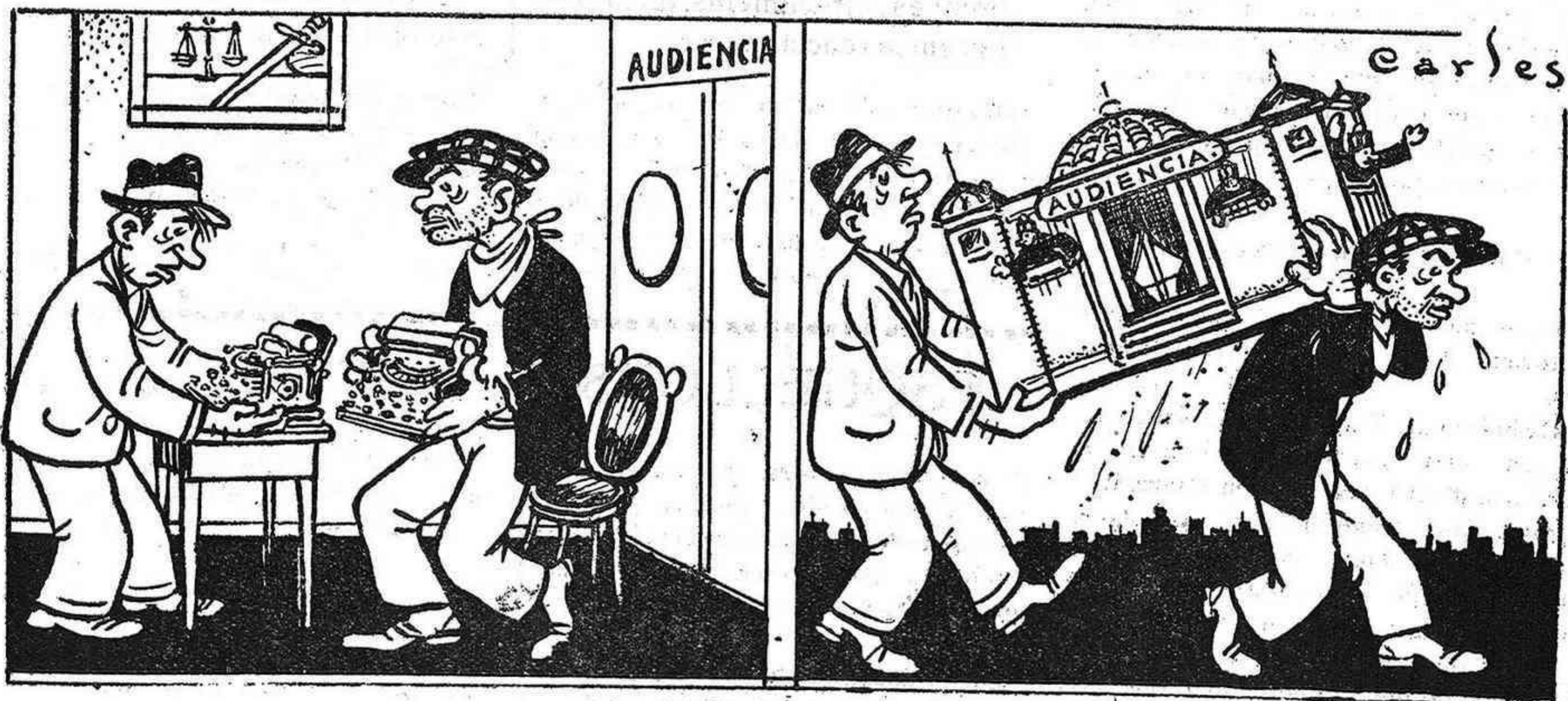
A Almeria, no tan sols no pot votar la dona, sinó que s'hauria de retirar també el vot dels homes...

Serà veritat allò de què l'Àfrica...

Llegiu totes les setmanes

L'Esquella de la Torratxa

El «robo» de l'Audiència

com va començar.

com acabarà.

TELO ENLAIRE

EL POBRE TEATRE ROMEA

Com tants altres teatres de Barcelona, volgué sentir l'allau madrileny de les revistes imbècils. El teatre Romea fou llogat a la carabana pitjor.

Després d'uns dies, d'una solitud de teatre català, una revista que es deia una cosa així com «Socorro, a Sierra Morena», anava a fer pas a una altra revista que si no recordem malament es rotulava «La sal por arrobas». El dia de l'estrena d'aquesta darrera revista, el teatre del carrer de l'Hospital tancà les portes.

Què havia passat?

Ho hem sabut després per unes notes de premsa. La Companyia madrilenya, i els seus empresaris, portaven al jutjat els germans Fernández Burgas per incompliment de contracte. Els germans Fernández Burgas, també han fet oír la seva veu. Tancaren el seu teatre perquè l'obra que s'anava a estrenar era com una cosa de drapaire. No és cert, com es deia, que els germans Fernández Burgas tinguessin cap revista comprada i volguessin fer amb els madrilenys el que fan amb el teatre català. Els germans Fernández Burgas vetllaven per l'esplendor d'una revista que si bé es portava «la sal per arrobas» no es portava ni els vestits, ni els decorats.

Tot plegat allò de treure's un mort del damunt i de veure qui juga amb qui. Entre empresaris, es cou la truita. Per la nostra part no ens atreviríem a donar la raó a ningú. En tenim prou amb dol-dre'ns que el pobre teatre Romea, vell i xacrós, ex-temple del teatre català dels bons temps, es vegi barrejat amb totes aquestes coses d'empresaris únicament comerciants de revistes madrilenyes absurdes i de teatre del pitjor, del que només és fet perquè l'empresari visqui grassament com un perfecte paràsit.

ESCOLA D'ART DRAMATIC

No és pas ben bé això el que nosaltres voldríem d'una «Escola d'Art Dramàtic».

Rabindranath Tagore, és un gran poeta, un gran poeta dolç. Actualment sura a mig aire com un fum adormit.

Adrià Gual té molta afició a les coses llunyanes. Fa molt temps que no posa altres obres que les d'autors ben fora de nosaltres i amb poesia de llorer retallat.

No és que ens desplagui oír poemes del poeta hindú, sobretot quan són ben dits. Però voldríem altres coses, més vives, més d'ara, menys eternes, si es vol.

**Pidolaires, ràbia, vagues
i carrers mal empedrats,
bombes, atracaments, atemptats
i premsa reaccionària.**

Malgrat tot hem de fer un elogi de l'Adrià Gual, que ha sabut reunir noms de portes com Marià Monent, J. Carner-Ribalta, Clementino-Arderiu, Millàs-Rau-rell i noms d'actrius com el de la meravellós Roser Coscolla i el de Josefina

**Sols tenim a Barcelona
calor i molt pocs calés.
L'Atracció de Forasters
ja té feina per a estona.**

Típics, i d'actors com Enric Giménez. La sessió fi de curs de l'Escola d'Art Dramàtic tingué un to. Es molt en els temps que corren.

WORCK

ESQUELLOTS

La suïcida i orba inconsciència amb què els cimels de la política barcelonina esguarden els esdeveniments, té certa semblança amb l'estat d'enterboliment que acostuma fer d'apoteosi a un bon àpat.

La cridòria, cada dia creixent, dels decebuts i dels indignats, els sembla l'eco d'aclamacions que no tornaran mai

més, i l'espetec dels trets homicides i antirepublicans, l'esclat de les ampolles de xampany.

Bon profit! si la festa i la xala no la paguéssim nosaltres, amb escreix de sang i d'il·lusions.

Un dilema terrible. Què val més: ésser governat per un malvat o per un ruc?

Si hom pogués triar, l'un i l'altre serien eliminats. Si es tracta d'escollir un mal menor, després de rascar-nos mig minut la clapsa, triarem el malvat.

Un malvat pot tenir certa grandesa i àdhuc moments lúcids, amb qualques clarianes de bonesa i de bon gust.

En canvi, un ruc, després de saciar-se de garrofes, no pot fer més que... rucades.

* * *

Fa anys, molts anys—com passa el temps!—una aurora boreal va fer dimittir un governador.

Ara, d'aurores boreals n'apareixen cada dia, però ni Déu dimiteix.

* * *

A parlar mal de l'Esquerra tothom hi és, i amb raó, puix aquest partit, malaguanyat! ha batut tots els rècords de la imprevisió i de la ineptitud; però els que manen i cobren més són, no ho oblideu, d'Acció Catalana.

* * *

La murcianització de Barcelona avança que és un gust. Ara comprenem la raó que tingué el rei Jaume I quan després d'haver conquerit un regne el regalà a Castella. El mal és que ens el tornen.

* * *

Amb el que ens passa, Santiago Rosinyol no hauria pogut escriure «El català de la Manxa». En canvi, li hauria sobrat temps i palla per una novel·la que hauria pogut titular-se «El Murciano» de Vallcarca... del Poble Nou.

Parlem de Poble Nou, precisament, perquè al Passeig del Triomf no hi resta un banc sencer.

A la Plaça de Francesc Macià van desapareixent també els bancs de marbre que l'ornaven.

No s'ha acabat, però, la tasca destructora.

* * *

Les aigües porten tifoidees. Uns negocis tèrbols ens poden ofegar en una compra bruta d'aigües no gaire netes, les mateixes que ens oferien els lerroxistes d'anys enrera.

Preferim el tifus.

* * *

Certs components de la Junta de Veïns del carrer de Fivaller, abans *Fernando VII*, segueixen ensenyant l'orella monàrquica i anticatalana.

Amb motiu d'una propaganda que fan per ràdio d'aquella important via, fan dir al locutor (no creiem que aquest s'ho inventi):

«Aquell carrer que ara en diuen de Fivaller, però que serà sempre el carrer de Fernando...»

Que s'estimen més: que els fem el boicot o que algú els trenqui els vidres?

* * *

Els monàrquics, espanyolistes i reaccionaris de tota mena, es freguen les mans de gust per les coses que passen.

No es facin gaires il·lusions amb el desenllaç que esperen. Podria molt ben

ésser que hi perdessin els diners que van donant a dojo i... quelcom més.

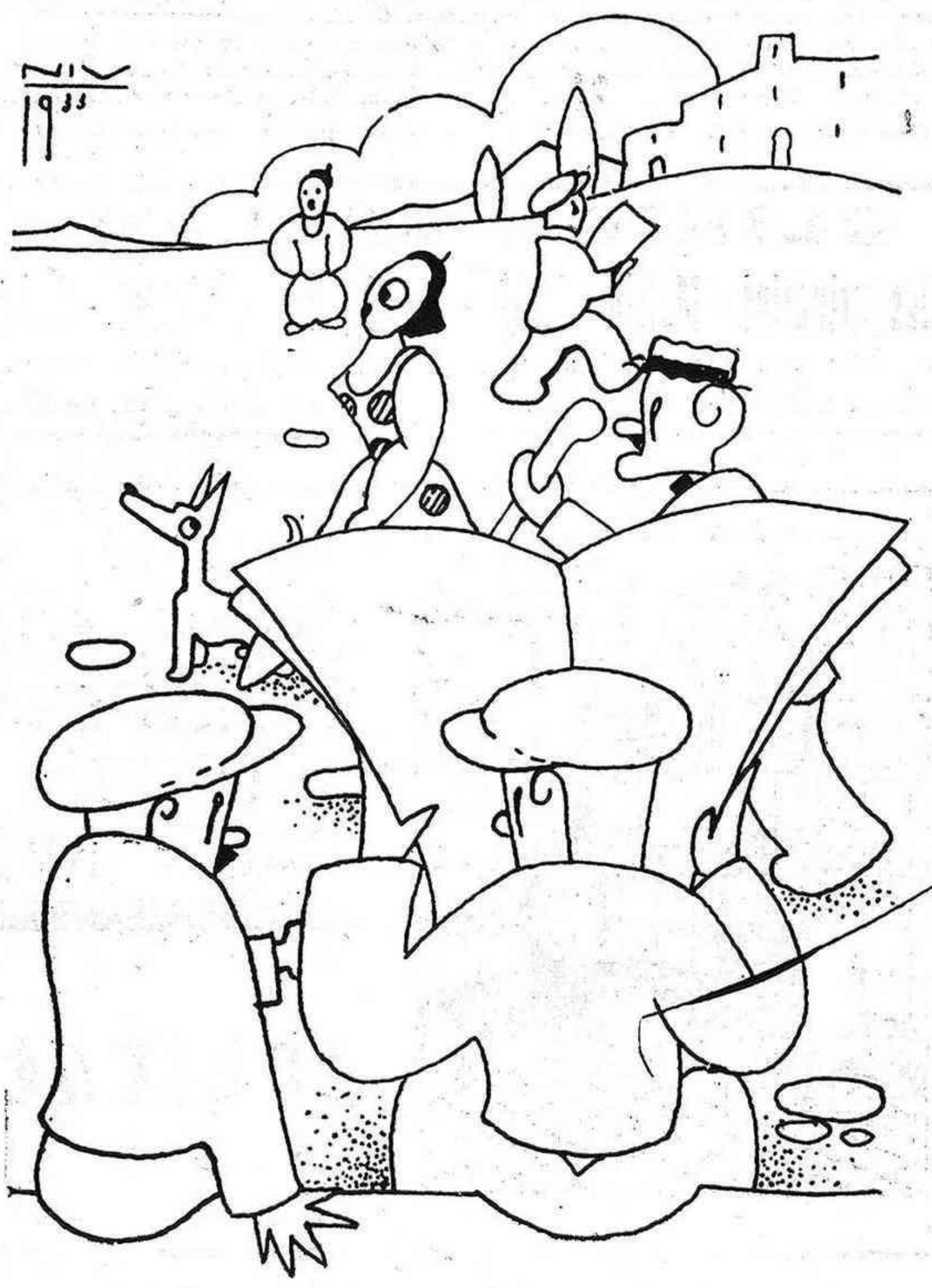
* * *

L'altre dia els radicals van fer un acte amb safata a profit d'«El Progreso», per veure si el poden enfortir amb oli de fetge de bacallà o qualche cosa per l'estil, puix que l'abstinència de govern el neuleix que és una llàstima.

El senyor Mujal, que feia de «vedette», digué que Barcelona tenia un deute contret amb *Don Alejandro*, i proposà una funció de «desagravi».

En efecte: Barcelona no ha passat encara els comptes amb l'ex-Emperador del Paral·lel i sempre serà temps de liquidar-les.

* * *

—I què la teva barriada? Està tranquil·la?
—Ja ho crec! En quinze dies sols hi han trobat quaranta bombes i hi han hagut cinc atracaments i tres atemptats.

Els senyors Selvés i Pi i Sunyer han marxat cap a Madrid.

Afers d'ordre públic?

Segons informacions de bona tinta,

per demanar la dimissió del governador.

—Mentre després no es passin mig any barallant-se per a veure qui en serà!—fa un com a comentari.

Sorprendentes Predicciones en su Horoscopo

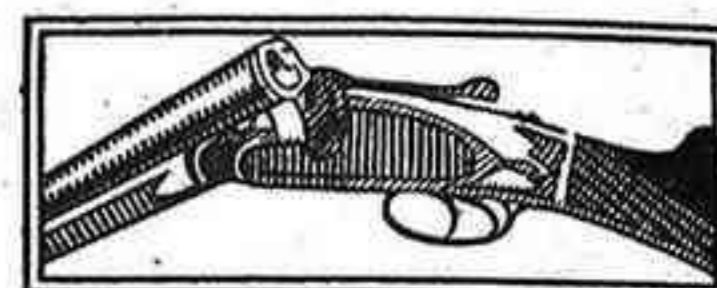
¿Quiere Vd. saber sin gasto alguno, lo que las estrellas indican y lo que el destino le depará, si la fortuna, la prosperidad y la felicidad acompañarán a Vd. en conexión con sus asuntos, ocupaciones, amor, lazos matrimoniales, amistades, enemigos, viajes, enfermedades, períodos afortunados y desafortunados, las trampas por evitar las oportunidades por asir, y cualquiera otra información de incalculable valor para Vd.? En este caso se le ofrece la oportunidad para obtener una Lectura Astral de su vida ABSOLUTAMENTE GRATIS.

GRATIS su lectura Astral se le remitirá a Vd. inmediatamente de este gran astrólogo cuyas Predicciones han sorprendido grandemente a los hombres más eminentes de los dos continentes. Envie simplemente su nombre y señas escritas con claridad y de su propio puño y letra, indique si es caballero, señora o señorita, o su título, como también la fecha exacta de su nacimiento. No hay necesidad de enviar dinero pero si lo desea podrá incluir 50 céntimos para cubrir gastos de correo y de administración. La perplejidad se apoderará de Vd. al ver la extraordinaria exactitud de sus asombrosas Predicciones concernientes a su vida. No lo difera, escriba ahora mismo. Dirección: **ROXROY STUDIOS, Dept. 1429. Emmastraat, 42, LA HAYA, Holanda.** Sello de Holanda 40 céntimos.

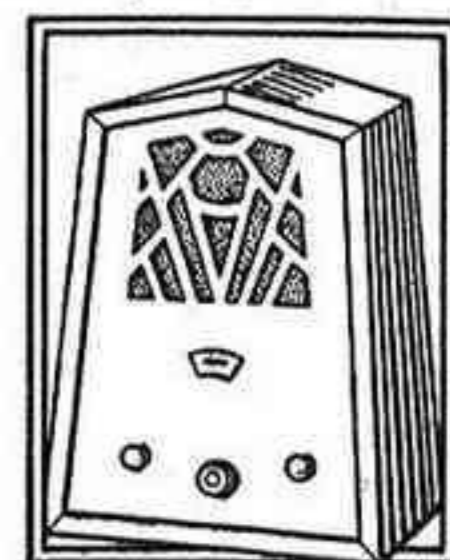
Prof. ROXROY
El famoso Astrologo

ARMERIA·RADIOS

vender a plaça i al comptat

es
desitjen
agents

Barcelona·Gracia

F. Bardó
Goya 11
Tel.
73497

NEVERES «GLACIAL»

PER A ESTABLIMENTS I PER A US DOMESTIC

Sumament fredes, sòlides i pràctiques, són econòmiques pels seus preus. la seva poca despesa diària, gran utilitat i perllongada durada

Grans models a preus moderats
Models populars de 26 a 70 pessetes

Despesa diària, des de 10 cènts. Construcció i venda directa: **Benet i Mercader, 26,** al costat de l'estació de Gràcia i del Teatre del Bosc

CLINICA GALLEGO

Vies urinaries - Matriu - Sífilis - Impotencia - Diaterma - Raigs X

Director: Doctor J. RILL

Consulta: de 10 a 1 i de 4 a 9

18, Nou de la Rambla, 18

Diumenges, de 10 a 1

LA
CUINA A GAS
INDISPENSABLE
A TOTA
CASA MODERNA

EXPOSICIÓ I VENDA:

APLICACIONES AL GAS

Avinguda Portal de l'Angel, 20

G. ALOMAR

Vies urinaries. Curació més ràpida mitjançant el seu aparell elèctric Balmes, 4. C. econòmica 5 ptes. de 12 a 3 i de 5 a 8. Fest. de 10 a 12

APOPLEXIA

(Feridura)

Paralisi - Arterioesclerosi

i totes les malalties derivades d'una defectuosa circulació de la sang, les evita i guareix l'antic específic

vegetal i completament inofensiu

ANTIPOPLÈTIC BERDAGUER

A les farmàcies i Centres d'Específics

Restaurant CASA JOAN

El més popular i acreditat

LA CASA DE LA PAELLA VALENCIANA
(Especialitat de la casa)

Rambla de Santa Mònica, 21 i 23

Telèfon 23692

Per anuncis a "L'Esquella de la Torratxa"

Demaneu preus sense compromís a

Domenec Diumenge

Argenteria 6, 2.ª 2.ª

Barcelona

ANUNCIEU A
L'ESQUELLA DE LA TORRATXA

Diners amb hipoteques, mercaderies,
automovils, etc.
Acudiu a CORSEGA, 240, Entl.

BA-TA-CLAN Marquès del Duero, 85 - Tel. 31374
Tarda a les 8,30 :: Nit a les 9,30

Avui i dies següents: FORMIDABLES DEBUTS

Doratella - Bella Marujita - Guerrero - Conchita Martínez - Mary de Lis - Marina López - Maruja de Arce - Manolita Mongin. **TANI ZERJA**

Tots els dies un alegre vodevil - Dancing d'1 a 4 matinada

FRONTÓ NOVETATS

Tots els dies grandiosos partits, tarda i nit

ELS MILLORS PELOTARIS

Si voleu passar una bona estona, aneu al Frontó Novetats

DETALLS PER PROGRAMES

Llibreria Espanyola - Rafel López

Rambla del Mig, 20,

Barcelona

Telèfon 20160

E. H. H.

3001 Secretos para ganarse la vida

(Recetas para confeccionar numerosos artículos de fácil venta)

PREU 6'50 EN RUSTICA - CARTONE 7 PTES.

OBRA NOVA
JAUME BOFILL

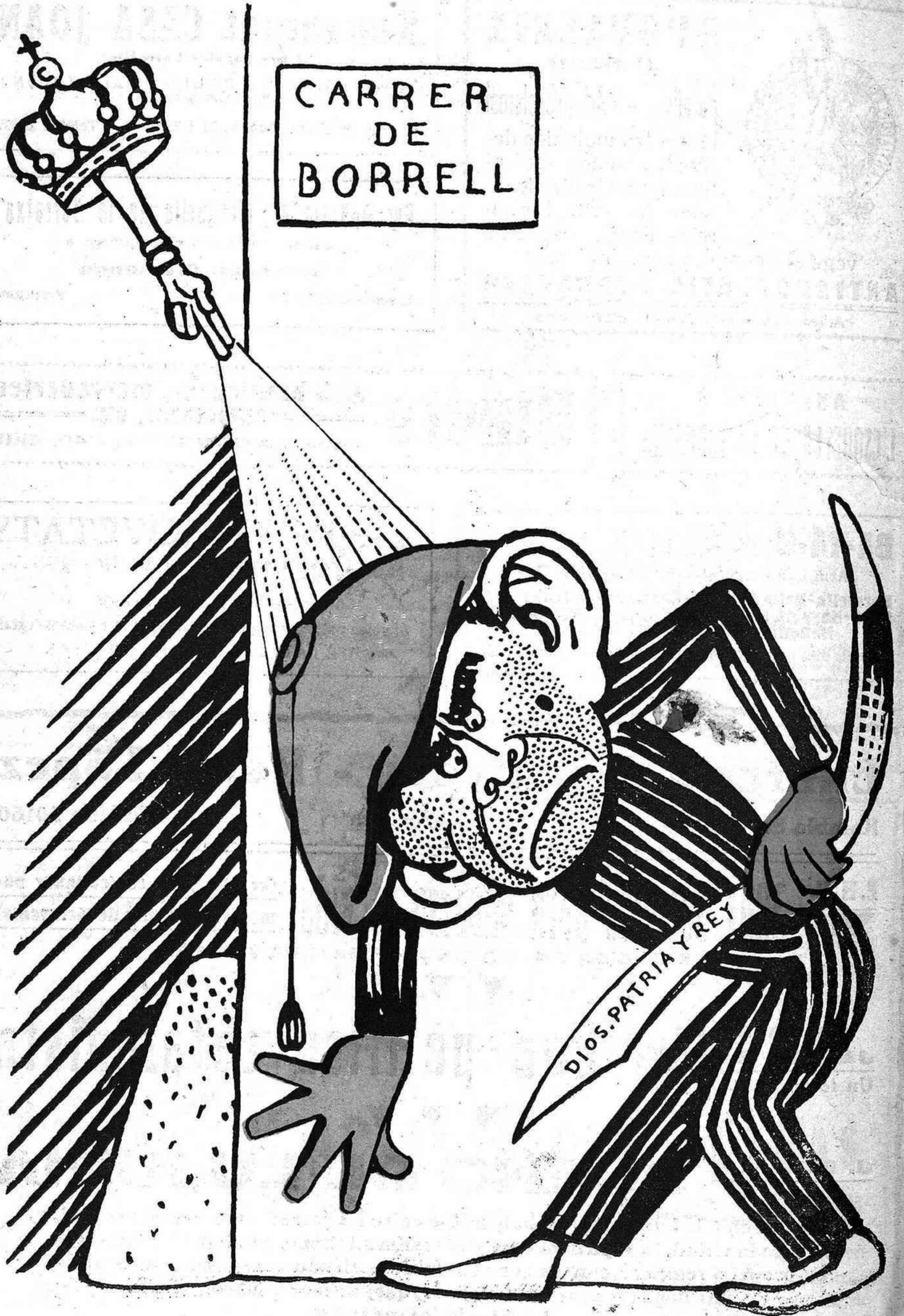
Un tomo en 8.º 4 ptes.

Una política catalanista

J. RODALA

SUEÑO DE LUJURIA

Verá en él, a la humanidad debatiéndose entre las garras de la vesanía sexual, y, como la virtud, la espiritualidad y el sentimentalismo, no son otra cosa que oropeles retóricos, con los que el hombre pretende cubrir cual se oculta una llaga repugnante, la lujuria, que, de modo subconsciente impulsa todos sus actos.

—Vaja... Això de la República s'hauria d'acabar d'una vegada!